

150210118002374121

საქმე # 2/66-18

გადაწყვეტილება საქართველოს სახელით

18 ივლისი, 2018 წელი

ქ. ახა-ქა-აქი

შესავა—ი ნაწილი

ახა-ქა-აქის რაიონული სასამართლო

მოსამართლე _ მა----ზ ენ-----ე

სხდომის მდივანი _ და---- მე-----ე

მოსარჩელე _ ვე----ა მუ-----ი

წარმომადგენელი - ეკ-----ა აბ----ე

მოპასუხე _ ვა-----ტ სუ-----ი

წარმომადგენელი - ნოდარ გვარამაძე, სმბატ ხოდიკიანი

თარჯიმანი - გა-----ნ გა-----ი

დავის საგანი _ არასრულწლოვანი შვილის სარჩოდ ა—იმენტის დაკისრება,
პირადი ოქროს სამკაულების უკან დაბრუნება

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

1.1. მოპასუხე ვა-----ტ სუ-----ს არასრულწლოვანი შვილის - 201- წლის 0-
თებერვა--ს დაბადებული ან---ტ სუ-----ის სარჩოდ დაეკისროს ა—იმენტის
გადახდა ყოველთვიურად 250 (ორას ორმოცდაათი) ლარის ოდენობით
ბავშვის სრულწლოვანებამდე, ან მდგომარეობის შეცვლამდე. ა—იმენტის
გადახდა დაეწყოს სასამართლოში სარჩელის შემოტანის მომენტიდან - 2018
წლის 28 მარტიდან;

3. მოპასუხე ვა-----ტ სუ-----ს დაევა—ოს 13,940 ლარის ღირებულების პირადი ოქროს სამკაულების მოსარჩელისათვის დაბრუნება.

მოსარჩელის წარმომადგენლის განმარტებით, ვე---ა მუ-----ი და ვა-----ტ სუ---
---ი რეგისტრირებულ ქორწინებაში იმყოფებოდნენ 2016 წლის აპრილის
თვიდან 2018 წლის 15 თებერვლამდე. თანაცხოვრების პერიოდში მეუღლეებს
შეეძინათ შვილი, 201- წლის 0- თებერვა—ს დაბადებული ან---ტ სუ-----ი. ერთად
ცხოვრების პერიოდში მეუღლეებს გარკვეული სახის უთანხმოება და
პრობლემები ჰქონდათ, რის გამოც მოსარჩელე მეუღლის ოჯახიდან წავიდა და
დღეის მდგომარეობით მეუღლეები ცხოვრობენ ცა---ცა—კე. არასრულწლოვანი
შვილი ცხოვრობს დედასთან. მოპასუხე არანაირ მონაწილეობას არ ღებულობს
შვილის აღზრდაში. მოპასუხეს აქვს შემოსავა—ი, იგი მშობლებთან ერთად
ეწევა სოფლის მეურნეობას. ამასთან, 201- წლის 27 ოქტომბერს, დაახლოებით
საღამოს საათებში მოუწია მოსარჩელეს მეუღლის ოჯახიდან მშობლებთან
წასვლა, მისი სახლიდან წაყვანა უზრუნველყეს ტაქსის მძღოლმა აგ---ს სპ-----
მა და მისმა ძმამ გრ---ა მუ-----მა. მოსარჩელე ვე---ა მუ-----მა ქორწინების
დროს ქორწილში ნათესავებისა და ახლობლებისაგან საჩუქრად მიიღო
ძვირფასეულობა, ნივთები, რომელიც მოსარჩელისაა და წარმოადგენს მის
პირად საკუთრებას. აღნიშნული ნივთები მოპასუხე ვა-----ტ სუ-----მა
მოსარჩელეს არ გამოატანა და ნებაყოფლობით არ ახდენს ნივთების
დაბრუნებას. აღნიშნული ნივთებია: 1) ოქროს ბეჭედი შუაში მარგა—იტის
თვლით გარშემო ბრილიანტებით - 1980 ლარის ღირებულების, დეიდის
ნაჩუქარი; 2) თეთრი ოქროს ბეჭედი ტოპასის თვლით - 1190 ლარის
ღირებულების, ბიძის ნაჩუქარი; 3) ბეჭედი თეთრი და შავი ბრილიანტებით -
440 ლარის ღირებულების, ლა---ა მი-----ის ნაჩუქარი; 4) ოქროს ბეჭედი შუაში
ერთი ბრილიანტის თვლითა და გარშემო პატარა თვლებით - 740 ლარის
ღირებულების, შუშანიკ მუ-----ის ნაჩუქარი; 5) ოქროს რგოლი
ბრილიანტებით - 440 ლარის ღირებულების, არ---ტ ზუ-----ის ნაჩუქარი; 6)
ბეჭედი ბრილიანტის სამი თვლით - 280 ლარის ღირებულების, სლ---კ მა-----ის
ნაჩუქარი; 7) კულონი - 250 ლარის ღირებულების, სა---ს ნუ-----ის ნაჩუქარი;
8) ოქროს ბეჭედი დიდი შავი თვა—ით - 300 ლარის ღირებულების, მულის
ნაჩუქარი; 9) ძველებური სქელი რგოლი - 360 ლარის ღირებულების, აზ--ვ სუ---
ის ნაჩუქარი; 10) ბეჭედი მარგა—იტის თვლით - 250 ლარის ღირებულების,
ქმრის მამიდის ნაჩუქარი; 11) ოქროს ბეჭედი, პატარა თვლებით - 300 ლარის
ღირებულების, მამიდის რძლის ნაჩუქარი; 12) ბრილიანტის სამეული საყურე
და ბეჭედი - 350 ლარის ღირებულების, დედამთილის ნაჩუქარი; 13) ცეპი - 200
ლარის ღირებულების, მეუღლის ბიძის ნაჩუქარი; 14) ოქროს წვრილი
ყელსაბამი და კულონი - 250 ლარის ღირებულების, დედამთილ-მამათილის
ნაჩუქარი; 15) ოქროს ბეჭედი მარგა—იტის თვლით - 250 ლარის ღირებულების,
დედამთილ-მამათილის ნაჩუქარი; 16) ოქროს ყელსაბამი - 1100 ლარის
ღირებულების, დედამთილის ნაჩუქარი; 1-) ოქროს სამაჯური - 870 ლარის
ღირებულების, დედამთილის ნაჩუქარი.

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხე არ ეთანხმება სასარჩელო მოთხოვნას და თავის შესაგებელში განმარტავს, რომ იგი არსად არ მუშაობს, არა აქვს სტაბილური შემოსავა—ი, მართა—ია მშობლებთან ცხოვრობს, მაგრამ მას საკუთრებაში არაფერი არ გააჩნია, იგი თანახმაა შვილის სარჩოდ ა—იმენტის სახით გადაიხადოს ყოველთვიურად 80 ლარი, რაც შეეხება ძვირფასეულობის დაბრუნებას აღნიშნულ ნაწილში მოპასუხე სარჩელს არ ცნობს, რადგანაც მოსარჩელემ ოქროს სამკაულების დიდი ნაწილი თან წაიღო ქ.ერევანში, სადაც ქორწინების დღიდანვე მეუღლეები ერთად ცხოვრობდნენ. სამკაულების მცირე ნაწილი კი, კონკრეტულად, 1 ცა—ი თეთრი ოქროს კულონი და ბეჭედი ერთი დიდი ტოპაზის თვლით, 1 ცა—ი ოქროს ბეჭედი გულის ფორმის, 1 ცა—ი ოქროს ბეჭედი შუაში ერთი ცა—ი ფერადი თვლით და გარშემო ორი ცა—ი ბრილიანტის თვლით, 1 ცა—ი კულონი წმინდანის გამოსახულებით, 1 ცა—ი კულონი მრგვა—ი ფორმის „დაკლექილი“, 1 ცა—ი ყელსაბამი, მოსარჩელემ სოფელ სულდაში დატოვა. ერევანში წაღებული სამკაულიდან, რადგანაც მოსარჩელე მკურნა—ობდა, მკურნა—ობის ხარჯების დასაფარად მან სამკაულის ნაწილი გაყიდა. სამკაულების რაღაც ნაწილი მოსარჩელემ ნათესავებზე გააჩუქა, ხოლო ნაწილი კი ამჟამადც მასთან ინახება და მას ისინი სოფელ სულდაში არ ჩაუტანია. მოპასუხეს მიაჩნია, რომ ქორწინებაში ნაჩუქარი ოქროულობა არ წარმოადგენს მხოლოდ მისი მეუღლის საკუთრებას და ორივეს ეკუთვნის თანაბრად. ამასთან, მოპასუხე სადავოდ ხდის აღნიშნული ოქროულობის იდენტიფიკაციის საკითხს. კერძოდ, იგი ადასტურებს იმ ფაქტს, რომ ქორწინების ვიდუოფირზე აღბეჭდილია, რომ სადავო ოქროულობა მართლაც ქორწილში მიიღეს საჩუქრად, მაგრამ ვა-----ტ სუ-----ი სადავოდ ხდის მათ ინდივიდუა—ურ ნიშნებს: წონას, ხარისხს, ღირებულებას და რაც მთავარია უარყოფს აღნიშნული ნივთების მასთან არსებობის ფაქტს.

მოსარჩელე ვე---ა მუ-----ის წარმომადგენელმა შეამცირა სასარჩელო მოთხოვნა ნივთების ნაწილში, რადგან პროცესის მსვლელობისას მოპასუხემ ნებაყოფლობით დაუბრუნა ნივთების ნაწილი. მოსარჩელემ სასამართლოს წარმოუდგინა დაზუსტებული სარჩელი, რომლითაც იგი ითხოვს მოპასუხე ვა-----ტ სუ-----ს დაევა—ოს 9,300 ლარის ღირებულების პირადი ოქროს სამკაულების მოსარჩელისათვის დაბრუნება.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. ვე---ა მუ-----ი და ვა-----ტ სუ-----ი 2016 წლის აპრილის თვიდან 2018 წლის 15 თებერვლამდე იმყოფებოდნენ რეგისტრირებულ ქორწინებაში. აღნიშნული ქორწინებიდან მათ ჰყავთ ერთი შვილი - 201- წლის 0- თებერვა—ს

დაბადებული ან---ტ სუ-----ი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- 2018 წლის 23 თებერვა—ს გაცემული დაბადების მოწმობა;
- განქორწინების მოწმობა #აბ # 0-0-73;
- მოსარჩელის ახსნა-განმარტება (სარჩელი ს.ფ. 1-1-; 115-129; სხდომის ოქმი ს.ფ. 76-81).

3.1.2. მოსარჩელე ვე----ა მუ-----ი თავის მცირეწლოვან შვილთან - ან---ტ სუ-----თან ერთად ცხოვრობს მშობლებთან, ახა—ქა—აქის რაიონის სოფელ სულდაში.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოსარჩელის ახსნა-განმარტებები (სარჩელი ს.ფ. 1-1-; 115-129; სხდომის ოქმი ს.ფ. 76-81);

3.1.3. სასამართლოს მიერ, 2018 წლის 18 მაისს, სსიპ სურსათის ეროვნული სააგენტოს სამცხე-ჯავახეთის რეგიონული სამმართველოდან გამოთხოვლი იქნა ინფორმაცია მოპასუხე ვა-----ტ სუ-----ის ოჯახის მსხვილფეხა საქონლის, ცხვრისა და ა.შ. ვაქცინაციისა და ოდენობის თაობაზე. აღნიშნულის პასუხად, 2018 წლის 24 მაისის წერილიდან ირკვევა, რომ „2018 წლის 27 თებერვა—ს, ახა—ქა—აქის მუნიციპა—იტეტის სოფელ სულდაში, თურქულის საწინააღმდეგო ვაქცინაცია-იდენტიფიკაციის დროს არ---ტ სუკასიანზე (მოპასუხის მამა) დაფიქსირებულია 14 სული მსხვილფეხა პირუტყვის ვაქცინაცია-იდენტიფიკაცია და 15 სული წვრილფეხა პირუტყვის ვაქცინაცია.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ახა—ქა—აქის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 18 მაისს მიმართვა (ს.ფ. 30-31);
- სსიპ სურსათის ეროვნული სააგენტოს სამცხე-ჯავახეთის რეგიონული სამმართველოს, 2018 წლის 24 მაისის წერილი (ს.ფ. 35-36).

3.1.4. მოსარჩელე ვე----ა მუ-----მა ქორწინების დროს ქორწილში ნათესავებისა და ახლობლებისაგან საჩუქრად მიიღო ძვირფასეულობა, რა დროსაც ჯერ მეუღლეთა ქორწინება რეგისტრირებული არ იყო. აღნიშნული ნივთებია: 1) ოქროს ბეჭედი შუაში მარგა—იტის თვლით გარშემო ბრილიანტებით - დეიდის ნაჩუქარი; 2) თეთრი ოქროს ბეჭედი ტოპასის თვლით - ბიძის ნაჩუქარი; 3) ბეჭედი თეთრი და შავი ბრილიანტებით - ლა—ა მი-----ის ნაჩუქარი; 4) ოქროს ბეჭედი შუაში ერთი ბრილიანტის თვლითა და გარშემო პატარა თვლებით - შუშანიკ მუ-----ის ნაჩუქარი; 5) ოქროს რგოლი ბრილიანტებით - არ---ტ ზუ-----ის ნაჩუქარი; 6) ბეჭედი ბრილიანტის სამი თვლით - სლ---კ მა-----ის ნაჩუქარი; 7) კულონი - სა---ს ნუ-----ის ნაჩუქარი; 8) ოქროს ბეჭედი დიდი შავი თვა—ით - მულის ნაჩუქარი; 9) ძველებური სქელი რგოლი - აზ--ვ სუ-----ის ნაჩუქარი; 10) ბეჭედი მარგა—იტის თვლით - ქმრის მამიდის ნაჩუქარი; 11)

ოქროს ბეჭედი, პატარა თვლებით - მამიდის რძლის ნაჩუქარი; 12) ბრილიანტის სამეული საყურე და ბეჭედი - დედამთილის ნაჩუქარი; 13) ცეპი - მეუღლის ბიძის ნაჩუქარი; 14) ოქროს წვრილი ყელსაბამი და კულონი - დედამთილ-მამათილის ნაჩუქარი; 15) ოქროს ბეჭედი მარგა—იტის თვლით - დედამთილ-მამათილის ნაჩუქარი; 16) ოქროს ყელსაბამი - დედამთილის ნაჩუქარი; 1-) ოქროს სამაჯური - დედამთილის ნაჩუქარი.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტებები (სხდომის ოქმი ს.ფ. 76-81);
- ქორწილის ამსახველი ვიდეოკადრები DVD დისკის სახით (იხ: ს.ფ. 20-21).

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.2.1. მოპასუხე არანაირ მონაწილეობას არ ღებულობს შვილის აღზრდაში. ვა---
----ტ სუ-----ს აქვს შემოსავა—ი, იგი მშობლებთან ერთად ეწევა სოფლის მეურნეობას.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოსარჩელე ახსნა-განმარტება (სარჩელი ს.ფ. 1-1-; 115-129; სხდომის ოქმი ს.ფ. 76-81).

3.2.2. ქორწილში მოსარჩელისათვის ნაჩუქარი ძვირფასი ნივთები წარმოადგენს მის პირად საკუთრებას. აღნიშნული ნივთები მოპასუხე ვა-----ტ სუ-----მა მოსარჩელეს არ გამოატანა და ნებაყოფლობით არ ახდენს ნივთების დაბრუნებას.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოსარჩელე ახსნა-განმარტება (სარჩელი ს.ფ. 1-1-; 115-129; სხდომის ოქმი ს.ფ. 76-81).

3.2.3. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა გრ—ა მუ-----მა აჩვენა, რომ იგი არის მოსარჩელე ვე---ა მუ-----ის ძმა. 201- წლის 27 ოქტომბერს მისმა დამ სახლში დარეკა რომ მისულიყვნენ მის წამოსაყვანად. გრ—ა მუ-----ი მათი თანასოფლელის - ოგ---ს სპ-----ის ტაქსით, დედასთან ერთად წავიდა დის წამოსაყვანად. გ.მუ-----ის განმარტებით ვე---ა მუ-----მა ქმრის ოჯახიდან მხოლოდ ბავშვის ტანსაცმელი და საჭმელი წამოიღო, სხვა რამ მას არ დაუნახავს. მისი და მეუღლის ოჯახში სხვა დროს აღარ მისულა. მოსარჩელე მეუღლესთან ერთად ცხოვრობდა სოფელ სულდაშიც და ერევანშიც.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოწმე გრ—ა მუ-----ის ახსნა-განმარტება (სხდომის ოქმი ს.ფ. 76-81).

3.2.4. სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხულმა ოგ---ს სპ-----მა

აჩვენა, რომ იგი არის ტაქსისტი და მუ-----ების თანასოფლელი. 201- წლის 27 ოქტომბერს მან ვე----ა მუ-----ი დედასთან და ძმასთან ერთად წამოიყვანა მეუღლის ოჯახიდან. მისი განმარტებით იგი მანქანიდან არ გადასულა და სახლში რა ხდებოდა არ იცის, მხოლოდ 10-15 წუთი ელოდებოდა, როცა გამოვიდნენ ერთი საშუა—ო ზომის ჩანთა გამოიტანეს და საბარგულში ჩადეს. ოგ---ს სპ-----მა მხოლოდ ის იცის, რომ ვე----ა მუ-----ი მეუღლის ოჯახიდან წამოვიდა.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მოწმე ოგ---ს სპ-----ის ახსნა-განმარტება (სხდომის ოქმი ს.ფ. 76-81).

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის მიხედვით, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომელზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. ამ გარემოებათა დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა ახსნა-განმარტებით, მოწმეთა ჩვენებით, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებით და ექსპერტთა დასკვნებით. ამავდროულად მუხლის მესამე ნაწილის თანახმად, გარემოებები, რომელიც კანონის თანახმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლის თანახმად, სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს სასამართლო სხდომაზე მათს ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ. მოსაზრებები, რომლებიც საფუძვლად უდევს სასამართლოს შინაგან რწმენას უნდა აისახოს გადაწყვეტილებაში.

სამოტივაციო ნაწილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

4.1. სასამართლოს მიაჩნია, რომ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებებიდან გამომდინარე გონივრული, სამართლიანი შეფასების საფუძველზე შვილის ნორმა—ური რჩენა-აღზრდისთვის აუცილებელ მოთხოვნათა ფარგლებში, ამასთან მხარეთა მატერია—ურ მდგომარეობის გათვალისწინებით გადასახდელი ა—იმენტიზაციის ოდენობა არასრულწლოვანი შვილისათვის შეიძლება განისაზღვროს ყოველთვიურად 150 (ას ორმოცდაათი) ლარის ოდენობით, ხოლო რაც შეეხება სასარჩელო მოთხოვნას პირადი ოქროს სამკაულების უკან დაბრუნების ნაწილში, არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა:

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 160-161, 1-0, 1-2-ე, 1161-1162-ე, 1198-ე, 1212-1214-ე მუხლები

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლის თანახმად, მხარეები იწყებენ საქმის წარმოებას სასამართლოში, ამ კოდექსში ჩამოყალიბებული წესების შესაბამისად, სარჩელის ან განცხადების შეტანის გზით. ისინი განსაზღვრავენ დავის საგანს და თვითონვე იღებენ გადაწყვეტილებას სარჩელის (განცხადების) შეტანის შესახებ, ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად კი მხარეებს შეუძლიათ საქმის წარმოება მორიგებით დაამთავრონ. მოსარჩელეს შეუძლია უარი თქვას სარჩელზე, ხოლო მოპასუხეს - ცნოს სარჩელი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 131-ე მუხლის თანახმად, ერთი მხარის მიერ ისეთი გარემოების არსებობის ან არარსებობის დადასტურება (აღიარება), რომელზედაც მეორე მხარე ამყარებს თავის მოთხოვნებსა თუ შესაგებელს, სასამართლომ შეიძლება საკმარის მტკიცებულებად ჩათვალოს და საფუძვლად დაუდოს სასამართლო გადაწყვეტილებას.

სამოქალაქო სამართალ-წარმოების დისპოზიციურობის პრინციპის შესაბამისად, საქმის წარმოების დაწყების საფუძველი არის მხარის ნება და მის მიერ აღძრული სასარჩელო მოთხოვნა, ამავე პრინციპიდან გამომდინარეობს მოპასუხის ნება ცნოს მის მიმართ აღძრული სასარჩელო მოთხოვნა მთლიანად ან ნაწილობრივ. **მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლო სხდომაზე მიცემულ ახსნა-განმარტებით, მოპასუხე ვა-----ტ სუ-----მა ა—იმენტის ნაწილში ნაწილობრივ ცნო სარჩელი და იგი თანახმაა ნებაყოფლობით გადაიხადოს ა—იმენტის სახით 80 ლარი, ხოლო რაც შეეხება სასარჩელო მოთხოვნას პირადი ოქროს სამკაულების უკან დაბრუნების ნაწილში, მოპასუხე აღნიშნულ ნაწილში სარჩელს არ ცნობს.**

6.2. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1198-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მშობლები უფლებამოსილი და ვალდებული არიან, აღზარდონ თავიანთი შვილები. იზრუნონ მათი ფიზიკური, გონებრივი, სულიერი და სოციალური განვითარებისათვის, აღზარდონ ისინი საზოგადოების ღირსეულ წევრებად, მათი ინტერესების უპირატესი გათვალისწინებით. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, მშობლებს აქვთ ბავშვის რჩენის ვალდებულება.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1212-ე მუხლის თანახმად, მშობლები მოვალეობა აკისრებენ თავიანთი არასრულწლოვანი შვილები, აგრეთვე შრომისუუნარო შვილები, რომლებიც დახმარებას საჭიროებენ. ამავე კოდექსის 1213-ე მუხლის თანახმად, არასრულწლოვანი ან სრულწლოვანი შრომისუუნარო შვილებისათვის გადასახდელი ა—იმენტის ოდენობას განსაზღვრავენ მშობლები ურთიერთშეთანხმებით. სამოქალაქო კოდექსის 1214-ე მუხლის თანახმად, თუ მშობლები ვერ შეთანხმდნენ ა—იმენტის ოდენობაზე,

მაშინ დავას გადაწყვეტს სასამართლო. ა—იმენტის ოდენობას სასამართლო განსაზღვრავს გონივრული, სამართლიანი შეფასების საფუძველზე შვილის ნორმა—ური რჩენა-აღზრდისათვის აუცილებელ მოთხოვნათა ფარგლებში. ა—იმენტის ოდენობის განსაზღვრისას სასამართლო მხედველობაში იღებს როგორც მშობლების, ისე შვილის რეა—ურ მატერია—ურ მდგომარეობას.

დადგენილია, რომ ვე---ა მუ-----ი და ვა-----ტ სუ-----ი 2016 წლის აპრილის თვიდან 2018 წლის 15 თებერვლამდე იმყოფებოდნენ რეგისტრირებულ ქორწინებაში. აღნიშნული ქორწინებიდან მათ ჰყავთ ერთი შვილი - 201- წლის 0- თებერვა—ს დაბადებული ან---ტ სუ---ი. დღეის მდგომარეობით მოსარჩელე ვე---ა მუ-----ი თავის მცირეწლოვან შვილთან - ან---ტ სუ-----თან ერთად ცხოვრობს მშობლებთან, ახა—ქა—აქის რაიონის სოფელ სულდაში და მარტო ზრდის თავის არასრულწლოვან შვილს. მოპასუხე არანაირ მონაწილეობას არ ღებულობს შვილის აღზრდაში. ვა-----ტ სუ-----ს აქვს შემოსავა—ი, იგი მშობლებთან ერთად ეწევა სოფლის მეურნეობას. ამასთან, დადგენილია ის გარემოებაც, რომ სასამართლოს მიერ, 2018 წლის 18 მაისს, სსიპ სურსათის ეროვნული სააგენტოს სამცხე-ჯავახეთის რეგიონული სამმართველოდან გამოთხოვლი იქნა ინფორმაცია მოპასუხე ვა-----ტ სუ-----ის ოჯახის მსხვილფეხა საქონლის, ცხვრისა და ა.შ. ვაქცინაციისა და ოდენობის თაობაზე. აღნიშნულის პასუხად, 2018 წლის 24 მაისის წერილიდან ირკვევა, რომ „2018 წლის 27 თებერვა—ს, ახა—ქა—აქის მუნიციპა—იტეტის სოფელ სულდაში, თურქულის საწინააღმდეგო ვაქცინაცია-იდენტიფიკაციის დროს არ---ტ სუკასიანზე (მოპასუხის მამა) დაფიქსირებულია 14 სული მსხვილფეხა პირუტყვის ვაქცინაცია-იდენტიფიკაცია და 15 სული წვრილფეხა პირუტყვის ვაქცინაცია. სასამართლო სხდომაზე მიცემულ ახსნა-განმარტებით, მოპასუხე ვა---ტ სუ-----მა ა—იმენტის ნაწილში ნაწილობრივ ცნო სარჩელი და იგი თანახმაა ნებაყოფლობით გადაიხადოს ა—იმენტის სახით 80 ლარი. ამდენად, ზემოხსენებული გარემოებების შეფასების შედეგად სასამართლოს მიაჩნია, რომ სასარჩელო მოთხოვნა ა—იმენტის გადახდევილების ნაწილში უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ და მოპასუხე ვა-----ტ სუ-----ს (3/6 0-----) არასრულწლოვანი შვილის - 201- წლის 0- თებერვა—ს დაბადებული ან---ტ სუ-----ის სარჩოდ უნდა დაეკისროს ა—იმენტის გადახდა ყოველთვიურად 150 (ას ორმოცდაათი) ლარის ოდენობით ბავშვის სრულწლოვანებამდე, ან მდგომარეობის შეცვლამდე. ა—იმენტის გადახდა დაეწყოს სასამართლოში სარჩელის შემოტანის მომენტიდან - 2018 წლის 28 მარტიდან;

6.3. საქართველოს კონსტიტუციის 21-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, საკუთრება აღიარებული და ხელშეუვა—ია. დაუშვებელია საკუთრების, მისი

შეძენის, გასხვისების ან მემკვიდრეობით მიღების საყოველთაო უფლების გაუქმება.

6.4. სამოქალაქო კოდექსის 160-ე მუხლი საფუძველზე თუ კეთილსინდისიერ მფლობელს ჩამოერთმევა მფლობელობა, მას სამი წლის განმავლობაში შეუძლია ახა— მფლობელს ნივთის უკან დაბრუნება მოსთხოვოს. ეს წესი არ გამოიყენება მაშინ, როცა ახა— მფლობელს აქვს მფლობელობის უკეთესი უფლება.

6.5. სამოქალაქო კოდექსის 161-ე მუხლის თანახმად თუ კეთილსინდისიერ მფლობელს არ ჩამოერთმევა ნივთი, მაგრამ სხვაგვარად შეეშლება ხელი მისი მფლობელობის განხორციელებაში, მაშინ მას, მსგავსად მესაკუთრისა, შეუძლია მოითხოვოს ხელის შეშლის აღკვეთა. ამასთანავე, მას შეუძლია მოითხოვოს მფლობელობის ხელყოფით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურება. ზიანის ანაზღაურების ეს წესი გამოიყენება მაშინაც, როცა შეუძლებელია ხელის შეშლის აღკვეთის მოთხოვნა.

6.6. სამოქალაქო კოდექსის 1-0-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მესაკუთრეს შეუძლია, კანონისმიერი ან სხვაგვარი, კერძოდ, სახელშეკრულებო შებოჭვის ფარგლებში თავისუფლად ფლობდეს და სარგებლობდეს ქონებით (ნივთით), არ დაუშვას სხვა პირთა მიერ ამ ქონებით სარგებლობა, განკარგოს იგი, თუკი ამით არ ილახება მეზობლების ან სხვა მესამე პირთა უფლებები, ან/და, თუ ეს მოქმედება არ წარმოადგენს უფლების ბოროტად გამოყენებას. აღნიშნული დანაწესი ითვალისწინებს საკუთრების კანონისმიერ და სახელშეკრულებო ბოჭვას, რომელსაც გააჩნია თავისი ფარგლები, კერძოდ, არ შეიძლება, რომ საკუთრების ბოჭვამ, შეზღუდვამ მოსპოს საკუთრება.

6.7. საკუთრების სუბსტანცია, რომელშიც იგულისხმება საკუთრების ინსტიტუტით გათვალისწინებული შინაარსის რეა—იზაცია, უნდა შენარჩუნდეს, ე.ი კერძო საკუთრების შეზღუდვა არ უნდა ნიშნავდეს საკუთრების უფლების რეა—იზაციის მოსპობას. არ შეიძლება, რომ პირს ფორმა—ურად გააჩნდეს საკუთრების უფლება, ხოლო ფაქტობრივად არა, ანუ ვერ სარგებლობდეს საკუთრების უფლებით.

6.8. იმავე კოდექსის 1-2-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მესაკუთრეს შეუძლია მფლობელს მოსთხოვოს ნივთის უკან დაბრუნება, გარდა იმ შემთხვევისა, როცა მფლობელს ჰქონდა ამ ნივთის ფლობის უფლება.

6.9. უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვის შესახებ სარჩელის წარდგენა ხდება, როცა შელახულია ნივთზე მესაკუთრის მფლობელობა, როცა მესაკუთრის ქონება უკანონო მფლობელის (მფლობელთა) ხელთაა. ამასთან, არამფლობელი მესაკუთრის მიერ უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვის მართლზომიერებისათვის უნდა არსებობდეს აუცილებელი

წინაპირობები: ა) მოსარჩელე უნდა იყოს ნივთის მესაკუთრე; ბ) მოპასუხე უნდა იყოს ნივთის მფლობელი; გ) მოპასუხეს არ უნდა ჰქონდეს ამ ნივთის ფლობის უფლება. მხოლოდ მას შემდეგ, რაც დადგინდება სამივე წინაპირობის არსებობა, შესაძლებელი გახდება მოპასუხის უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვა. ანუ, ვინდიკაციური სარჩელის საფუძვლიანობა მოწმდება იმ გარემოებათა შეფასებით, არსებობს თუ არა მოსარჩელის საკუთრების უფლება ნივთზე და იმყოფება თუ არა ეს ნივთი სხვა პირთა არამართლზომიერ მფლობელობაში, ხორციელდება თუ არა მფლობელობა საამისო უფლების გარეშე.

ხსენებული ნორმების სამართლებრივი ანა—იზი საფუძველს იძლევა დასკვნისათვის, რომ უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვა (ვინდიკაციური სარჩელი) მესაკუთრის უფლების დაცვის გავრცელებული საშუალებაა, რომელიც საკუთრების აბსოლუტური ბუნებიდან მომდინარეობს. ესაა სარჩელი, რომელსაც მესაკუთრე მაშინ იყენებს, როცა შელახულია ნივთზე მისი მფლობელობა, სახელდობრ, როცა მესაკუთრის ქონება უკანონო მფლობელის ხელთაა. ნივთის ვინდიცირებაც სხვისი უკანონო მფლობელობიდან მის გამოთხოვას გულისხმობს. **ამასთან, არამფლობელი მესაკუთრის მიერ უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვის მართლზომიერებისათვის უნდა არსებობდეს აუცილებელი წინაპირობები: ა) მოსარჩელე უნდა იყოს ნივთის მესაკუთრე; ბ) მოპასუხე უნდა იყოს ნივთის მფლობელი; გ) მოპასუხეს არ უნდა ჰქონდეს ამ ნივთის ფლობის უფლება. მხოლოდ მას შემდეგ, რაც დადგინდება სამივე წინაპირობის არსებობა, შესაძლებელი გახდება მოპასუხის უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვა.**

6.10. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 1161-ე მუხლი ითვალისწინებს მეუღლეთა ინდივიდუალურ საკუთრების ცნებას, რომლის თანახმადაც, თითოეული მეუღლის საკუთრებას წარმოადგენს: ა. ქონება, რომელიც თითოეულ მათგანს ეკუთვნოდა დაქორწინებამდე; ბ. ქონება, რომელიც ქორწინების განმავლობაში მიღებულია მემკვიდრეობით ან ჩუქებით. ამავე კოდექსის 1162-ე მუხლის თანახმად ინდივიდუალური სარგებლობის ნივთები, ძვირფასეულობის გარდა, თუნდაც ქორწინების განმავლობაში იყოს შეძენილი მეუღლეთა საერთო თანხებით, ჩაითვლება იმ მეუღლის საკუთრებად, რომელიც სარგებლობს ამ ნივთებით.

განსახილველ შემთხვევაში, დადგენილია და სადავო არაა, რომ ვე---ა მუ-----ი და ვა-----ტ სუ-----ი 2016 წლის აპრილის თვიდან 2018 წლის 15 თებერვლამდე იმყოფებოდნენ რეგისტრირებულ ქორწინებაში. აღნიშნული ქორწინებიდან მათ ჰყავთ ერთი შვილი - 201- წლის 0-თებერვა---ს დაბადებული ან---ტ სუ-----ი. მოსარჩელე ვე---ა მუ-----მა ქორწინების დროს ქორწილში ნათესავებისა და ახლობლებისაგან

საჩუქრად მიიღო ძვირფასეულობა, რა დროსაც ჯერ მეუღლეთა ქორწინება რეგისტრირებული არ იყო. აღნიშნული ნივთებია: 1) ოქროს ბეჭედი შუაში მარგა—იტის თვლით გარშემო ბრილიანტებით - დეიდის ნაჩუქარი; 2) თეთრი ოქროს ბეჭედი ტოპასის თვლით - ბიძის ნაჩუქარი; 3) ბეჭედი თეთრი და შავი ბრილიანტებით - ლა—ა მი-----ის ნაჩუქარი; 4) ოქროს ბეჭედი შუაში ერთი ბრილიანტის თვლითა და გარშემო პატარა თვლებით - შუშანიკ მუ-----ის ნაჩუქარი; 5) ოქროს რგოლი ბრილიანტებით - არ----ტ ზუ-----ის ნაჩუქარი; 6) ბეჭედი ბრილიანტის სამი თვლით - სლ---კ მა-----ის ნაჩუქარი; 7) კულონი - სა---ს ნუ-----ის ნაჩუქარი; 8) ოქროს ბეჭედი დიდი შავი თვა—ით - მულის ნაჩუქარი; 9) ძველებური სქელი რგოლი - აზ--ვ სუ----ის ნაჩუქარი; 10) ბეჭედი მარგა—იტის თვლით - ქმრის მამიდის ნაჩუქარი; 11) ოქროს ბეჭედი, პატარა თვლებით - მამიდის რძლის ნაჩუქარი; 12) ბრილიანტის სამეული საყურე და ბეჭედი - დედამთილის ნაჩუქარი; 13) ცეპი - მეუღლის ბიძის ნაჩუქარი; 14) ოქროს წვრილი ყელსაბამი და კულონი - დედამთილ-მამათილის ნაჩუქარი; 15) ოქროს ბეჭედი მარგა—იტის თვლით - დედამთილ-მამათილის ნაჩუქარი; 16) ოქროს ყელსაბამი - დედამთილის ნაჩუქარი; 1-) ოქროს სამაჯური - დედამთილის ნაჩუქარი. აღნიშნული სადავო ძვირფასეულობის არსებობის ფაქტს და იმ გარემოებას, რომ ნივთები ქორწინების ვიდეოფირზე აღბეჭდილია, ადასტურებს თავად მოპასუხეც, მაგრამ ვა-----ტ სუ-----ი სადავოდ ხდის მათ ინდივიდუა—ურ ნიშნებს: წონას, ხარისს, ღირებულებას და რაც მთავარია უარყოფს აღნიშნული ნივთების მასთან არსებობის ფაქტს. სასამართლო ვერ გაიზიარებს მოპასუხე ვა-----ტ სუ-----ის წარმომადგენელთა პოზიციას იმასთან დაკავშირებით, რომ ქორწილში საჩუქრად მიღებული ოქროულობა წარმოადგენს მეუღლეთა თანასაკუთრებას და გაყოფის შემთხვევაში თითოეულ მათგანს ეკუთვნის $\frac{1}{2}$ წილი. ზემოაღნიშნულ გარემოებათა ანა—იზისა და შეფასების შემდეგ, სასამართლოს მიაჩნია, რომ განსახილველ შემთხვევაში, სადავო ოქროულობა ვერ ჩაითვლება მეუღლეთა საერთო თანხებით შეძენილად. აღნიშნული ნივთები არც იმ ქონებას არ წარმოადგენს, რომელიც თითოეულ მათგანს ეკუთვნოდა დაქორწინებამდე, ან მიღებული აქვთ მემკვიდრეობით. შესაბამისად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ ეს ნივთები არის საჩუქარი, რომელიც ქორწილში, ქორწინების რეგისტრაციამდე მიიღო მოსარჩელემ და წარმოადგენს მის ინდივიდუა—ურ საკუთრებას. აღნიშნულის მიუხედავად სასამართლოს მიაჩნია, რომ არ არსებობს სარჩელის დაკმაყოფილების საფუძველი სადავო ძვირფასეულობის დაბრუნების ნაწილში შემდეგ გარემოებათა გამო:

სასამართლო განმარტავს, რომ სადავო საკითხის დადგენისას სასამართლო ხელმძღვანელობს მხარეთა თანასწორობის, შეჯიბრებითობისა და დისპოზიციურობის პრინციპით. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლის თანახმად, სამართა—წარმოება მიმდინარეობს

შეჯიბრებითობის საფუძველზე. მხარეები სარგებლობენ თანაბარი უფლებებითა და შესაძლებლობებით, დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული მოთხოვნები, მოსაზრებები თუ მტკიცებულებები. მტკიცების ტვირთი მხარეებს შორის თანაბრადაა გადანაწილებული, მხარეები თავად განსაზღვრავენ, თუ რომელი მტკიცებულებები გამოიყენონ ფაქტობრივი გარემოების დასადასტურებლად და ორივე მხარემ უნდა წარმოადგინოს მტკიცებულებები, რომლითაც უტყუარად დადგინდება მათ მიერ სარჩელსა და შესაგებელში მითითებული გარემოებების არსებობა. დისპოზიციურობის პრინციპიდან გამომდინარე ფაქტების მტკიცების ტვირთი მოსარჩელესა და მოპასუხეს შორის განაწილებულია სამართლიანად. მხარეს უნდა დაეკისროს ისეთი ფაქტის დამტკიცების ვა—დებულება, რომლის განხორციელებაც მას შეუძლია. მტკიცების ტვირთის სწორი გადანაწილება საქმის განხილვის უმთავრესი პრინციპია. **მტკიცების ტვირთის სამართლიანი და ობიექტური განაწილების სტანდარტის მიხედვით, მტკიცების ტვირთი ეკისრება მას, ვინც ამტკიცებს და არა მას ვინც უარყოფს.** სამოქალაქო სამართალში წარმოებაში დამკვიდრებული შეჯიბრებითობის პრინციპი, პირველ რიგში გულისხმობს მხარეთა მიერ ფაქტების მითითების სრულ ავტონომიას, რაც შეეხება მათ დამტკიცებას, ეს ის ეტაპია, როდესაც მხარემ მიუთითა სასარჩელო მოთხოვნის საფუძველად არსებული მატერია—ურ-სამართლებრივი ნორმის ყველა ელემენტის შესახებ და საკითხი მტკიცების საგანში შემაჯავ—ი ფაქტების არსებობა-არარსებობის დადგენას ეხება, რასთანაც ორგანულადაა დაკავშირებული მხარეთა შორის მტკიცების ტვირთის ობიექტური და სამართლიანი განაწილების ურთულესი ამოცანის გადაწყვეტა. ზოგადი წესის თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. სამოქალაქო პროცესის შეჯიბრებითობის პრინციპი, მხარეებს უფლებებთან ერთად აკისრებს თავისივე ინტერესებისათვის აუცილებელ საპროცესო მოვალეობებს, რომლის შეუსრულებლობას უკავშირდება ამავე მხარისათვის არახელსაყრელი შედეგი. ეს დანაწესი განმტკიცებულია სსკ-ის მე-4 მუხლით, ასევე, ამავე კოდექსის 102-ე მუხლის თანახმად, მხარეს ეკისრება როგორც ფაქტების მითითების, ასევე, მათი დამტკიცების ტვირთი, რაც სათანადო მტკიცებულებების წარდგენით უნდა განხორციელდეს. ამავდროულად, სამოქალაქო საპროცესო სამართალში არსებული მტკიცების ტვირთის სამართლიანი და ობიექტური განაწილების სტანდარტის თანახმად, მტკიცების ტვირთი უნდა განაწილდეს იმგვარად, რომ მოსარჩელესა და მოპასუხეს დაეკისროთ იმ ფაქტების დამტკიცების ვა—დებულება, რომელთა მტკიცება მათთვის ობიექტურად შესაძლებელია.

მოცემულ შემთხვევაში სადავოა სარჩელით მოთხოვილი ძვირფასეულობის მოსარჩელისათვის დაბრუნების ფაქტი და შესაბამისად, მოსარჩელეს ეკისრება მტკიცების ტვირთი დაამტკიცოს, რომ აღნიშნული ნივთები არამართლზომიერად იმყოფება მოპასუხესთან და ნებაყოფლობით არ უბრუნებს მათ, ხოლო მოპასუხე

ვა-----ტ სუ-----ს ეკისრება მტკიცების ტვირთი დაამტკიცოს, რომ მოსარჩელის მიერ მოთხოვილი ნივთები ვე----ა მუ-----მა წაიღო სახლიდან წასვლისას და იმყოფება მასთან.

სასამართლო განმარტავს, რომ უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვა (ვინდიკაციური სარჩელი) მესაკუთრის უფლების დაცვის მიღებული საშუალებაა. ესაა სარჩელი, რომელსაც მესაკუთრე მაშინ იყენებს, როცა შელახულია ნივთზე მისი მფლობელობა, სახელდობრ, როცა მესაკუთრის ქონება უკანონო მფლობელის ხელთაა. ნივთის ვინდიცირებაც სხვისი უკანონო მფლობელობიდან მის გამოთხოვას გულისხმობს. მესაკუთრეს აქვს საკუთარი ნივთის თავისუფალი ფლობისა და სარგებლობის უფლება, მათ შორის უფლება, მოითხოვოს უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვა. აღნიშნულ ურთიერთობას აწესრიგებს სამოქალაქო კოდექსის 1-2-ე მუხლის პირველი ნაწილი. ხსენებული ნორმების სამართლებრივი ანა—იზი საფუძველს იძლევა დასკვნისათვის, რომ უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვა (ვინდიკაციური სარჩელი) მესაკუთრის უფლების დაცვის გავრცელებული საშუალებაა, რომელიც საკუთრების აბსოლუტური ბუნებიდან მომდინარეობს. ესაა სარჩელი, რომელსაც მესაკუთრე მაშინ იყენებს, როცა შელახულია ნივთზე მისი მფლობელობა, სახელდობრ, როცა მესაკუთრის ქონება უკანონო მფლობელის ხელთაა. ნივთის ვინდიცირებაც სხვისი უკანონო მფლობელობიდან მის გამოთხოვას გულისხმობს. ამასთან, არამფლობელი მესაკუთრის მიერ უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვის მართლზომიერებისათვის უნდა არსებობდეს აუცილებელი წინაპირობები: ა) მოსარჩელე უნდა იყოს ნივთის მესაკუთრე; ბ) მოპასუხე უნდა იყოს ნივთის მფლობელი; გ) მოპასუხეს არ უნდა ჰქონდეს ამ ნივთის ფლობის უფლება. მხოლოდ მას შემდეგ, რაც დადგინდება სამივე წინაპირობის არსებობა, შესაძლებელი გახდება მოპასუხის უკანონო მფლობელობიდან ნივთის გამოთხოვა.

შესაბამისად, მოსარჩელე მხარეს ეკისრება მტკიცების ტვირთი, რათა უტყუარი მტკიცებულებებით დაადასტუროს რომ სადავო ძვირფასი ნივთები მოპასუხის უკანონო მფლობელობაში იმყოფება, ამასთან დაუსაბუთებელია აღნიშნული ნივთების ღირებულებაც. სადავო ნივთები, ოქროულობა, თითოეული მათგანი ინდივიდუალურად განსაზღვრული ნივთია, ე.ი. მათ გააჩნიათ წონა, ხარისხი, ოქროს ნიშანი, შესაბამისი ღირებულება, რასაც ვერ უთითებს მოსარჩელე, ასევე დაუსაბუთებელია თუ როგორ განისაზღვრება მათი ღირებულება. ამდენად, იმ შემთხვევაშიც კი თუ კი მოხდებოდა მათი დაბრუნება და აღნიშნულ ნაწილში სარჩელის დაკმაყოფილება, შეუძლებელი იქნებოდა შემდგომში გადაწყვეტილების აღსრულება, რადგან ნივთის

ვერ აღმოჩენის შემთხვევაში დაუსაბუთებელი იქნებოდა თუ რატომ უნდა გადაუხადოს მოპასუხემ მოსარჩელეს 9,300 ლარი და არა სხვა თანხა.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლის პირველი და მე-ე ნაწილების თანახმად სასამართლოსათვის არა---არ მტკიცებულებას არა აქვს წინასწარ დადგენილი ძა---ა. სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს მათ ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ.

მოცემულ შემთხვევაში სახეზე არ არის მტკიცებულებათა ერთობლიობა რომლითაც უდავოდ დადასტურდებოდა რომ ზემოაღნიშნული ნივთები მოპასუხის უკანონო მფლობელობაშია. ყოველივე ზემოაღნიშნულის გათვა---ისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ მოსარჩელის მოთხოვნა, 9,300 ლარის ღირებულების პირადი ოქროს სამკაულების უკან დაბრუნების ნაწილში, არ უნდა დაკმაყოფილდეს;

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის თანახმად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს. თუ სარჩელი დაკმაყოფილებულია ნაწილობრივ, მაშინ მოსარჩელეს ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რაც სასამართლოს გადაწყვეტილებით დაკმაყოფილდა, ხოლო მოპასუხეს - სარჩელის მოთხოვნათა იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს ეთქვა უარი. იმ მხარის წარმომადგენლის დახმარებისათვის გაწეულ ხარჯებს, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, სასამართლო დააკისრებს მეორე მხარეს გონივრულ ფარგლებში, მაგრამ არაუმეტეს დავის საგნის ღირებულების 4 პროცენტისა, ხოლო არაქონებრივი დავის შემთხვევაში - განსახილველი საქმის მნიშვნელობისა და სირთულის გათვა---ისწინებით, 2 000 ლარამდე ოდენობით. საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 55-ე მუხლის მესამე ნაწილის თანახმად თუ ორივე მხარე განთავისუფლებულია სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან, მაშინ სასამართლო მიერ საქმის განხილვასთან დაკავშირებით გაწეულ ხარჯებს გაიღებს სახელმწიფო.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 46-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ სახელმწიფო ხარჯების გადახდისაგან თავისუფლებიან მოსარჩელები ა---იმენტის გადახდევინების სარჩელებზე. შესაბამისად, მოსარჩელე განთავისუფლებულია სახელმწიფო ბაჟის გადახდისაგან სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 39-ე მუხლის მიხედვით, სახელმწიფო ბაჟი

შეადგენს დავის საგნის ღირებულების 3%-ს, მაგრამ არანაკლებ 100 ლარისა. ამავე კოდექსის 41-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, დავის საგნის ფასი ა—იმენტის გადახდევინების შესახებ სარჩელისა განისაზღვრება ერთი წლის განმავლობაში გადასახდელი თანხების ერთობლიობით. ამავე მუხლის თანახმად, მაგისტრატი სასამართლოს განსჯადი კატეგორიის დავაზე ბაჟის ოდენობა ნახევრდება.

განსახილველ შემთხვევაში, ა—იმენტის ოდენობა სასარჩელო მოთხოვნით არის 250 ლარი. მოპასუხე ცნობს სარჩელს ნაწილობრივ - 80 ლარის ოდენობით. დავის საგნის ფასი ა—იმენტის გადახდევინების შესახებ სარჩელებზე განისაზღვრება ერთი წლის განმავლობაში გადასახდელი თანხის ერთობლიობით. ა—იმენტის ნაწილში სარჩელი დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ და მოპასუხეს მარიამი სამსონიძის სარჩოდ დაეკისრა ა—იმენტის გადახდა ყოველთვიურად 150 (ას ორმოცდაათი) ლარის ოდენობით ბავშვის სრულწლოვანებამდე, ან მდგომარეობის შეცვლამდე. სარჩელით მოთხოვნილ ა—იმენტის ოდენობასა და სასამართლოს მიერ განსაზღვრულ ა—იმენტის ოდენობას შორის სხვაობა შეადგენს 100 ლარს. ამ შემთხვევაში 100 ლარი ერთი წლის განმავლობაში ჯამში სულ გვაძლევს $(100 \times 12 = 1,200)$ 1,200 ლარს, რომლის 3% იქნება 36 ლარი, შესაბამისად ვინაიდან სახელმწიფო ბაჟის მინიმა—ური ოდენობაა 50 ლარი, ამიტომ მოპასუხეს ა—იმენტის ნაწილში სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს სახელმწიფო ბაჟის 50 (ორმოცდაათი) ლარის გადახდა.

რაც შეეხება ადვოკატის მომსახურებისათვის გაწეულ ხარჯებს, რადგანაც ნივთების დაბრუნების ნაწილში დავის საგნის ღირებულება შეადგენს 9,300 ლარს, ხოლო ა—იმენტის ნაწილში 3,000 ლარს და მათი ჯამი სულ შეადგენს 12,300 ლარს, 12,300-ის 4% იქნება 492 ლარი. რადგანაც მოსარჩელეს ოქროს ნივთების დაბრუნების ნაწილში უარი ეთქვა შესაბამისად ამ ნაწილში მოპასუხისათვის ადვოკატის ხარჯის დაკისრების საფუძველი არ არსებობს, ხოლო ა—იმენტის ნაწილში, რადგან დავის საგნის ღირებულება 3,000 ლარია, ამიტომ მისი 4% იქნება 120 ლარი რისი გადახდაც უნდა დაეკისროს მოპასუხე მხარეს მოსარჩელის სასარგებლოდ.

სარეზოლუციო ნაწილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, მე-14, 46-ე, 49-ე მუხლის მე-2-3 ნაწილი, 55-ე, 243-244-ე, 247-249-ე, 257-ე, 259¹-ე, 364-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა:

1.მოსარჩელე ვე---ა მუ-----ის (პ/ნ 0-----) სარჩელი მოპასუხე ვა-----ტ სუ-----ის (პ/ნ 0-----) მიმართ არასრულწლოვანი შვილის სარჩოდ ა—იმენტის

დაკისრებისა და პირადი ოქროს სამკაულების უკან დაბრუნების თაობაზე -
დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ:

2. მოპასუხე ვა-----ტ სუ-----ს (პ/ნ 0-----) არასრულწლოვანი შვილის - 201-
წლის 0- თებერვა—ს დაბადებული ან---ტ სუ-----ის სარჩოდ დაეკისროს ა—
იმენტის გადახდა ყოველთვიურად **150 (ას ორმოცდაათი) ლარის**
ოდენობით ბავშვის სრულწლოვანებამდე, ან მდგომარეობის შეცვლამდე. ა—
იმენტის გადახდა დაეწყოს სასამართლოში სარჩელის შემოტანის
მომენტიდან - 2018 წლის 28 მარტიდან;

3. მოსარჩელის მოთხოვნა, 9,300 ლარის ღირებულების პირადი ოქროს
სამკაულების უკან დაბრუნების ნაწილში, **არ დაკმაყოფილდეს;**

4. მოპასუხე ვა-----ტ სუ-----ს (პ/ნ 0-----) ა—იმენტის ნაწილში, სახელმწიფო
ბიუჯეტის სასარგებლოდ დაეკისროს სახელმწიფო ბაჟის **50 (ორმოცდაათი)**
ლარის გადახდა;

5. მოსარჩელე ვე---ა მუ-----ს (პ/ნ 0-----) უკან დაუბრუნდეს მის მიერ
სახელმწიფო ბაჟის სახით გადახდილი 420 (ოთხას ოცი) ლარიდან **141 (ას**
ორმოცდაერთი) ლარი, ხოლო დანარჩენი 279 (ორას სამოცდაცხრამეტი) ლარი
ჩაითვა—ოს სახელმწიფო ბიუჯეტში გადახდილად;

6. მოპასუხე ვა-----ტ სუ-----ს (პ/ნ 0-----) მოსარჩელის სასარგებლოდ
დაეკისროს ადვოკატის მომსახურებისათვის გაწეული ხარჯის გადახდა **120**
(ასოცი) ლარის ოდენობით;

7. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო
სასამართლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის
ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-8 პუნქტით გათვა—ისწინებული წესების
დაცვით ახა—ქა—აქის რაიონული სასამართლოს (ქ. ახა—ქა—აქი, მაშტოცის ქუჩა
#110) მეშვეობით;

8. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება
გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების
გამოცხადების თარიღი, ვა—დებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო
ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა,
გამოცხადდეს ახა—ქა—აქის რაიონულ სასამართლოში და ჩაიბაროს
გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა
დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება
და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე:

მა---ზ ენ-----ე

